

מסכת זבחים

פרק ד משנה ו

לֵשֶׁם שְׁשֵׁה דְּבָרִים הַזֵּבַח נִזְבָּח, לֵשֶׁם זֵבַח, לֵשֶׁם זֹבֵחַ, לֵשֶׁם
הַשֶּׁם, לֵשֶׁם אֲנָשִׁים, לֵשֶׁם רֵיחַ, לֵשֶׁם נִיחֹחַ. וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם,
לֵשֶׁם חֲטָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵף מִי שֶׁלֹּא הָיָה בְּלִבּוֹ לֵשֶׁם אֶחָד
מִכָּל אֵלֹהִים, כְּאִשֶּׁר, שֶׁהוּא תִּנָּאי בֵּית דִּין, שְׂאִין הַמִּחְשָׁבָה הוֹלֶכֶת
אֶלָּא אַחֵר הָעוֹבֵד: